

Életige

„Itt vagyok,
engem küldj!”

Iz 6.8

2004. február

2

Az Üdvtörténetet olvasva látjuk, hogy Isten különböző személyeket hívott, mint például, Ábrahámot, Izsákot, Máriát, az apostolokat...

Isten ma is folytonosan meghív férfiakat és nőket egy-egy különleges küldetésre.

Mindenkire szeretettel tekint.

Egyenesen hozzá, hozzád fordul: meghív arra, hogy részesei legyünk annak a szeretet-tervnek, amelyet az emberiségről és a teremtett világról alkotott.

Belénk helyezi bizalmát, és arra hív, hogy munkatársai legyünk.

A mi „igen” válaszunkkal, be léphetünk az ő „csapatába” és rendelkezésére állhatunk.

Úgy érezzük, hogy nem vagyunk alkalmasak arra a küldetésre, amelyet Ő szánt nekünk?

„Istennel semmi sem lehetetlen”

Isten azt a **képességet is megadja nekünk**, hogy teljesítsük azt a feladatot, amit ránk bíz.

Uganda: tanúságtevők az elítéltek között

Mint a „Gyerekek az Egységért” mozgalom tagjai, elhatároztuk, hogy bemutatjuk eszményünket a rádióban...

... a kórházban, ahová lehetőségünk volt árvagyerekeket és betegeket segíteni a vagyonszűkösségünkben lévő ruhákkal.

Majd elhatároztuk, hogy a városi börtönbe is elmegyünk. Amikor meglátogattuk a börtönt, a megbízott tiszt azzal fogadott, hogy már várt minket, mert hallotta az adásunkat a rádióban.

Hozzátette, hogy velünk kivételt tettek, mert rendszerint ilyen korú gyerekeknek nem engedik meg a rabok látogatását.

Tapasztalatokkal és énekekkel beszéltünk az életünkről. Kb. száz bebörtönzött férfi és nő hallgatott minket. Majd az egyik rab megszólalt,...

...és a többiek nevében is megköszönte a látogatásunkat, és reményét fejezte ki, hogy a jövőben is folytatódhatnak ezek a találkozók. Így is történt.

Az utolsó iskolai napon a legelterjedtebb lap egyik újságírója riportot kért tőlünk, majd egy cikk jelent meg.

Ez felfedte számunkra, hogy a Köztünklevő Jézussal mi is képesek vagyunk meghódítani a világot.